

Infoservis

ÚVODNÍ STRÁNKA

ZPRAVODAJSTVÍ

- Domácí

- Zahraniční

- Rozhovory

- Kultura

- Sport

ON-LINE ROZHOVORY

MDR 2008

KOMENTÁŘE, NÁZORY

HITPARÁDA

AGENTURA

ROMSKÁ GHETTA

KALENDAŘ AKCÍ

BURZA PRÁCE

Multimedia

Aktuality

Osudný chleba se salámem

Vsetín, 14.2.2009 09:50, (ROMEA)

Poslyšte moji milí, zlatí, povím vám příběh. Příběh, který se stal jednomu mladému Romovi, říkejme mu třeba Žolty. Je to příběh o tom, jak můžou dospělí nenapravitelně zničit mladý život, nesnaží-li se pochopit vnitřní souvislosti života Romů. O to smutnější je, že člověk, který radikálně změnil život čtrnáctiletého Žoltyho, byla jeho třídní učitelka jedné základní školy v Ostravě.

Žolty byl už od malička divoké dítě. Velice neklidné dítě, postižené lehkou mozkovou dysfunkcí. Nedokázal se na dlouho soustředit. Rodiče jej zvládali s velkými obtížemi. Byl ale chytrý, takže začal chodit do základní školy. Jeho paní učitelka ho ale zvládala, protože něco věděla o neklidných dětech. Zнала problematiku vzdělávání romských dětí. Navíc škola měla velké štěstí, že měla osvícenou ředitelku, které se jako jedné z prvních v naší republice podařilo získat pro svou školu romské pedagogické asistenty, kteří pomáhali učitelkám při výuce, zprostředkovávali kontakt s rodiči, chodili pravidelně do romských rodin.

Paní ředitelka o Žoltyho problémech věděla a velice často se s jeho rodiči i s třídní učitelkou a

že měla osvícenou ředitelku, které se jako jedné z prvních v naší republice podařilo získat pro svou školu romské pedagogické asistenty, kteří pomáhali učitelkám při výuce, zprostředkovávali kontakt s rodiči, chodili pravidelně do romských rodin.

Paní ředitelka o Žoltyho problémech věděla a velice často se s jeho rodiči i s třídní učitelkou a pedagogickou asistentkou radila, „jak na Žoltyho“, jak zvládat jeho neklid. Jakž takž se to společnými silami dařilo. Žolty se dobře učil, byl bystrý. Ve vyšších ročnících se projevil Žoltyho obrovský talent. Uměl krásně malovat. Svými kresbami a později malbami vyhrával různé výtvarné soutěže.

Žolty se dostal do kritického věku, které odborníci nazývají pubertou. Paní ředitelka přemýšlela, jak zvládnout Žoltyho neklid umocněný pubertou. Pak dostala báječný nápad. „Žolty krásně maluje. Co kdybychom ho nechali namalovat na chodbách školy tematické obrázky vztahující se k jednotlivým učebnám?“ Hned ten nápad zatepla oznámila ostatním učitelům. Ostatní tento nápad přijali s nadšením. Nejvíce nadšený byl Žolty. Těšil se, jak jeho obrázky budou na chodbách ještě dlouho po té, co už bude ze školy venku. Pustil se do práce a za několik týdnů se škola změnila k poznání. Děti se v ní cítily o mnoho lépe.

Pak se ale stalo něco hrozného. Paní ředitelka se nějak nepohodla se zřizovateli školy a musela odejít. S ní odešlo dalších 7 učitelů a všichni romští pedagogičtí asistenti. Mezi těmi, kteří odešli, byla i Žoltyho milovaná třídní učitelka. Nová paní ředitelka si do školy přivedla nové učitele, kteří však o problematice vzdělávání romských dětí neměli ani ponětí. Mám takový dojem, že se ani nechtěli v tomto směru vzdělávat. Co bylo s Žoltym dál?

Rodiče dětí se spojili a psali různé petice, aby se předešla paní ředitelka mohla vrátit. Mezi nimi byli i rodiče Žoltyho, kteří si byli vědomi, co všechno odchodem bývalé ředitelky ztratili. Žolty novou třídní učitelku ani ředitelku nepříjal. Domníval se, že právě ony stojí za odchodem jeho milované třídní učitelky a ředitelky. Nová třídní byla dobrou učitelkou, hodně toho děti naučila, ale Žoltymu nějak ne a ne porozumět. Začala od něj vyžadovat bezvýhradnou poslušnost. Na to Žolty nebyl zvyklý. Už mu bylo 14, ve své rodině byl respektován jako dospělý mladý muž. Už měl dokonce svou dívku, se kterou chodil. Co mu bude nějaká gadži vykládat, že ji musí poslouchat, no ne?

Paní nadešel onen osudný den, který rázem změnil Žoltyho život, jeho budoucnost. Jeho mamka neměla peníze na svačinku. Se svou sestrou se domluvily, že si Žolty přijde pro svačinku za Růženou, svou sestřenicí. To je v romských rodinách zcela běžné, že si příbuzní pomáhají, ne? Žolty se tedy o velké přestávce vydal o patro níž do Růženičky třídy. Teta nachystala chleba se salámem. Už se těšil na svačinku. Máma měla, máma měla, chleba se salámem navějí ma-

SPECIÁL

Krátce

6.3.2009, 18:06
Pamětní deska

KALENDAŘ AKCÍ

BURZA PRÁCE

Multimedia

ROMEA TV

AUDIOGALERIE

NEW RADIO ROMEA

PODCAST PODCAST

Obecné info

HISTORIE ROMŮ

ROMSKÁ HUDBA

DISKUZE: TV

CHAT

ZAJÍMAVÉ ODKAZY

SPOLUPRÁCE

Speciály

JANÁČKOVÁ

ČUNEKGATE

AGENTURA

VSETÍN A ROMOVÉ

ROMSKÁ GHETTA

EQUAL

DEKÁDA

ARCHIVNÍ SPECIÁLY

1. máj - DEMO

KHAMORO 2007

MDR 2006

VOLBY 2006

ROMOVÉ A SUPERSTAR

Krátce

6.3.2009, 18:06

Pamětní deska připomínající první hromadný transport Romů z Brna a dalších částí Moravy do koncentračního a vyhlazovacího tábora Osvětim Birkenau je už šest let součástí sbírek Muzea romské kultury. Dům jízdního oddílu protektorátní policie v Masné ulici, z jehož dvora tehdy nadítě nechali tisícovku Romů odvézt, je srovnán se zemí. Proto si také Romové dnešní 66. výročí transportu připomněli včera přímo v expozici, která připomíná holokaust a pokusy, které lidé v Osvětimi podstupovali.

20.2.2009, 11:11

Sedmílečná romská dívčí taneční skupina Somnakuni Luludi vystoupila včera v českokrumlovské Mateřské škole Tavirna pro sedmnáct dětí. Ty přišly na jejich představení i přes to, že měly celý týden jarní prázdniny. „Děvčátkům je od šesti do čtrnácti let. Zatím vystupujeme jen ve školách, ale vloni holky zatančily dokonce na Slavnostech pětileté růže,“ uvedl Robert Kotlár, vedoucí oddílu, jehož název v překladu

KHAMORO 2007
MDR 2006
VOLBY 2006
ROMOVÉ A SUPERSTAR
ROMOVÉ A EU
KHAMORO 2006
KHAMORO 2005
KHAMORO 2004
KHAMORO 2003
SLOVENSKO on-line

Romano vodi

- AKTUÁLNÍ ČÍSLO
- ARCHIV RV
- PŘEDPLATNÉ
- TIRÁŽ
- INZERCE
- NAPIŠTE NÁM
- KONTAKT

Romea

- PROFIL
- PROJEKTY
- LIDÉ
- PARTNEŘI
- KONTAKT

Služby

- RSS RSS verze serveru
- PODCAST Podcasting

NONTANT
Služby
RSS RSS verze serveru
PODCAST Podcasting
PDA kanál serveru
Přidat do oblíbených
Inzerce

Chcete dostávat pravidelně novinky z www.romea.cz? Zadejte svůj e-mail

ODESLAT

PRÁVĚ SE STALO:

ODS se pře s Hradem, zda pozvala Klause na stranické osmnáctiny

Mistr propadl v prvním poločase:

Pan nadešel onen osudný den, který rázem změnil Žoltyho život, jeho budoucnost. Jeho mamka neměla peníze na svačinku. Se svou sestrou se domluvily, že si Žolty přijde pro svačinku za Růženu, svou sestřenicí. To je v romských rodinách zcela běžné, že si příbuzní pomáhají, ne? Žolty se tedy o velké přestávce vydal do patro níž do Růženiiny třídy. Teta nachystala chleba se salámem. Už se těšil na svačinku. Máma měla málo peněz, chleba se salámem neměl moc často. Ve škole to ale měli zařízené tak, že nikdo nesměl o přestávkách opustit svoje patro. O patro níž měla shodou okolností dozor jeho třídní učitelka. „Co tu děláš?“ obořila se na něj. „Víš, že nesmíš chodit do jiného patra?“ „Vím, ale jdu si pro svačinku za svou sestřenkou,“ odvětil, ale už to v něm začalo vřít. „Nikam nepůjdeš. Budeš respektovat řád školy! To jste na tom tak bídě, že ti máma není schopná ani nachystat svačinku?“ To ale neměla říkat. Žolty se rozzuřil a začal učitelce nadávat. „Mojí mámě nebudete nadávat,“ zuřil. Učitelka ho chtěla chytit za rukáv a vyvést ho do horního patra. Žolty ale jejím gestu neporozuměl a myslel, že ho chce zbít. Rozmáchl se a ... učitelka dostala pořádnou facku.

Nastal šrumeč, Ředitelka okamžitě zavolala policii a nechal Žoltyho odvézt na předběžné opatření do Diagnostického ústavu, kde měl nějakou dobu pobýt než se rozhodne, co s ním bude dál. Žoltyho tedy odvezli. To víte, že se zuřivě bránil! Poprvé v životě měl být v jiném prostředí než doma.

V Diagnostickém ústavu si dlouho nepobyl. Hledal možnosti, jak odtamtud utéct. Samozřejmě domů za svou mámou a svou holkou. Zanedlouho se tedy ocitnul ve Výchovném ústavu. „Tady tě naučíme, chlapečku, poslouchat,“ uvítal ho vychovatel. „Já nejsem žádný chlapeček.“ Rozčíloval se a rozčíloval se stále víc a víc. Doma měl volnost a tady je tuhý režim. Pořád je pod dozorem.

Skamarádil se tam s klukama, kteří chtěli odsud utéct. Žolty se k nim přidal. Jednoho dne se jim to podařilo. Utekli tři kluci. Věděli, že je bude policie hledat a že půjde rovnou za rodiči. Záhy dostali hlad. Jeden z kluků, ten nejzkušenější, řekl, že si musí někde ukrást peníze na jídlo. To se ale Žoltymu nechtělo, nicméně šel s klukama na lup, co mu jiného zbývalo? Přece neumře hlad. Vyhlédli si jeden starší dům na samotě. Otevřela jim stařenka. Řekli jí, že mají hlad, ať jim dá najíst a chtěli se dostat dovnitř. Stařenka se začala bránit a nechtěla je pustit dál. Ten nejprotřeplejší do ní strčil. Ona spadla ze schodů tak nešťastně, že na místě zemřela. Kluci se polekali a utekli.

Nic jim to ale nebylo platné. Někdo je poznal, dal jejich popis policajtům a kluky záhy chytli. Žolty, který by neublížil ani mouše, se najednou ocitl ve vězení, podezřelý z vraždy. Ten

jim ud najíst a chtěl se dostat dovnitř. Stařenka se začala bránit a nechtěla je pustit dál. Ten nejprotřeplejší do ní strčil. Ona spadla ze schodů tak nešťastně, že na místě zemřela. Kluci se polekali a utekli.

Nic jim to ale nebylo platné. Někdo je poznal, dal jejich popis policajtům a kluky záhy chytli. Žolty, který by neublížil ani mouše, se najednou ocitl ve vězení, podezřelý z vraždy. Ten nejprotřeplejší samozřejmě zapíral a zapíral... Žolty tedy sedí ve vězení, odkud již neuteče. A co vy, mladí čtenáři? Co na to říkáte? Byl Žolty vinen? Přemýšlejte o tom a napište. Slibuji, že zjistím, jak se vyvíjí Žoltyho osud dál a moc si přeji, aby Žolty dopadnul dobře. Takže někdy zase přistě u osudu Žoltyho, nadějněho romského výtvarníka.

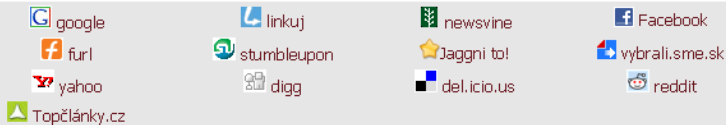
KAM DÁL?

- ▶ Dežko píše Ježiškovi - vánoční povídka
- ▶ Splněné přání
- ▶ Vzpomínka na Milenu Hübschmannovou aneb jak jsme spolu vařili halušky

Daniela Cincibusová
ROMEA

Přečteno: 3101x

SDÍLET ČLÁNEK

CHCETE SI JEN TAK POKLÁBOSIT? NAVŠTIVTE NÁŠ CHAT!

Ukaž komentáře

Přidej komentář

Komentáře k článku (217)

Žertujete? (Pavel - 20. 04. 2009, 17:43:35)
IP: 88.100.105.xxx, Czech Republic - Brno

Neskutečný příběh (QIP - 20. 04. 2009, 15:45:07)

od sedmi do dvanácti let. Zatím vystupujeme jen ve školách, ale vloni holky zatančily dokonce na Slavnostech pětilisté růže,“ uvedl Robert Kotlár, vedoucí oddílu, jehož název v překladu znamená Zlatárůž. Jednou z tanečnic je sedmiletá Janička, která se předvedla svým spolužákům. „Moc se mi to líbilo. Taký bych chtěl s nimi tancovat,“ řekl po vystoupení malý Tadeášek Šindelář.

17.2.2009, 23:11

Již tuto neděli budou moci návštěvníci internetové televize Stream.cz zhlédnout první díl nového cyklu kultovní "výuky německého jazyka" Alles Gute. Kromě už tradičních hodin němčiny qua Milan Steindler-David Vávra se mohou těšit na Petra Čtvrtníka a v Otázkách Václava Hlodavce a Dědu Mráze v podání Roberta Nebřenského. A dojde i na zvláštní spojení sudetské a romské menšiny reprezentované Gipsy.cz.

>> další zprávy

BURZA PRÁCE

- >> Staňte se MENTOREM v Praze!
- >> Zedník, Obladac
- >> Recepční
- >> Telefonista

BURZA PRÁCE

- >> Staňte se MENTOREM v Praze!
- >> Zedník, Obladac
- >> Recepční
- >> Telefonista

>> další nabídky

Anketa

Má podle vás smysl dlat antiskriminační kampaň?

Romano vodi

